

Winterbloeiërs

alles wat volgt is een leugen
til niet te zwaar

(taal is niet gemaakt om te dragen haha)

maar liefste dit is waar wij zijn begonnen
midden in de pit van een zonsondergang

(vermoeide zucht)

warm en koel tegelijk
daar gaan we
terwijl het verdwijnend licht de vingers
over jouw ruggengraat laat lopen

I

ZOMERNACHT EN DIT IS HET SCENARIO

hoe jij en ik in die zomernacht zitten
zoekend onze ogen geladen onze handen
zorgwekkend in onze schoten

lavendel bloeit en wat ik zeker weet
is dat ik niet kan met het nu
niet met de geur
of met de cicaden
niet met vleermuizen
die ik steeds te laat opmerk omdat ik naar jou kijk
de lucht zo statisch duwt onze adem de borstkas in de longen in
ook hier blijven sporen van achter

ze zijn zichtbaar op de scan van onze dwarsdoorsnedes
hebben vormen die aan korstmos doen denken
en geven antwoord op de vraag of we er alles uit hebben gehaald

o zeker het waren luxe dagen
toen we nog besluiteloos waren en nergens over praatten
maar misschien hebben we te veel thuis gezeten
misschien hebben we te veel op daken gelegen
hebben we er alles uit gehaald?
ik verlang naar wat ik niet heb omdat dat is hoe verlangen werkt

hebben we er alles uit gehaald?
ik verlang in cirkels en continu
maar ook dat lag bij mijn geboorte vast
mijn eerste zinnen gingen over wat ik wil
hebben we er alles uit gehaald?
er is veel wat ik achteraf anders had gedaan
ik had je minder vragen moeten stellen
of beter willen luisteren
hebben we er alles uit gehaald?

je fronst
ben ik nog jong genoeg
om zonder zorgen bekeken te worden?
niet alsof deze nacht de rest van onze levens bepaalt

het briesje dat ons voorbij trekt ruikt naar brand
ik kijk van je weg
om de vlam te zoeken

IN PRINCIPE ZIJN DIT AANTOONBARE DINGEN

overal dat stroef gebleekte broze gras
niet in de wijken waar de grote huizen staan
natuurlijk
afgezien daarvan
overal dat dorre gras en uitgedroogde aarde
water glijdt erdoorheen het houdt niets vast
mensen kunnen vocht en naderende regen ruiken
zoals we tekorten ruiken
en overal

katten die traag lopen
katten die zoeken naar water
katten die in de schaduw liggen
katten die heel stil liggen
hun vacht niet likken

het is beter ze niet aan te raken

in schaduwen zitten groene parkieten de heetste uren uit
(slimmeriken)
en zelfs de hommels staken

de straten zijn leeg het stijgende kwik heeft ze uitgerekt
het landschap is
vertekend
elke lijn is onzeker getrokken de horizon is er het ergst aan toe

snelwegen vol files en in auto's is het
drukkend

asfalt borrelt de zon brandt dode insecten permanent in de lak
van de motorkap
de zon zorgt voor luchtspiegelingen
de lucht is een slechte warmtegeleider
de lucht gedraagt zich
vreemd

op de stranden is het zo vol dat het gonst
een hoge onrustige zoem als een alarm nee
zoals bijen
vlak voor ze aanvallen
zelfs de zee trekt zich terug van de kust en terwijl de zee zich terugtrekt
droogt het zand zienderogen
op

hitte vouwt zich om ons als een hand
het is wat moeilijk ademen onder deze omstandigheden
er is hiervoor gewaarschuwd

IK BEN VOOR DE LIEFDE BEWAARD IK WEET HET VRIJ ZEKER

vraag waarom ik in deze tijd leef
dit is mijn antwoord
het stoort me en ik kom er niet onderuit
de gletsjers beloven me deze eeuw nog te smelten ik gebaar onhandig
doe rustig

assig smeltwater en ik ben voor de liefde bewaard
het land overstroomt maar ik denk dat dit het leven wordt waarin ik mijn les leer
(die over hoe ik niemand nodig heb)
vooralnog verlang ik naar jou als een parkiet naar een openzwaaiende deur
ik weet niet of iemand anders gas ruikt
wel hoe jouw borstkast voelde
deinend onder dit hoofd
kan nog precies een moedervlek aanwijzen

en meer van zulks
hier had tijd overheen moeten gaan

dus wat
er sluimert een vulkaan onder Italië die iedere dag uit kan barsten
en ik ren al jaren rond met exact dezelfde kloof
liever was ik voor iets anders bewaard
ik gooi al mijn energie gedachteloos steeds in dezelfde put

er is een wet die stelt dat energie niet kan verdwijnen
alleen van vorm verandert en ik ben voor de liefde bewaard
zoals een kind voor de toekomst
maar welke toekomst kan ik met je vinden
vertel me dat eerst
voordat ik me opnieuw op een breuklijn huisvest

grond scheurt voortdurend open er zijn redenen
waarom ik nooit wen
maar vannacht ben ik voor de liefde bewaard
er klinken zeker honderd stemmen op een angstige straat
toch hoor ik jou
boven alles uit

VRIENDIN HET IS DE WARMSTE ZOMER OOIT GEMETEN

ik werd wakker in deze hijgend hete dag en voelde hoe ik opnieuw risico loop
vriendin ik droom steeds van dezelfde man
in die dromen is alles nog wat heter ik weet niet
wat ik met dit gevoel aan moet vriendin
ik lig steeds vaker tussen klamme lakens
ik kan steeds minder slapen ik overweeg
zonnewering te kopen
het is een investering in mijn toekomst ik overweeg een schaduwdoek
over mijn balkon te spannen het zou goed zijn voor de appelboom
die ik daar heb geplant het zou goed zijn voor de potentiële vruchten
ik weet zeker dat ze komen de bloesem bleef dit jaar lang hangen
en ik heb bijen gezien vriendin
bijen
ik heb een dikke hommelmot gered
het is een lang verhaal ik zal je er niet mee vervelen
maar vriendin
ze zoemde zo zacht ze was me zo dankbaar de dikke grote hommelmot
ze stelde zich aan me voor vriendin
ze zei dat als ik ooit troost nodig had ik bij haar aan kon kloppen
ik zei dat ik meestal troost zoek in musea
er is daar airco
en ze zoemde afkeurend om de witte muren en het voorbepaalde oordeel
dat aan musea kleeft ze moest er niets van weten

ze zei wie maakt die keuzes mensen hebben sowieso geen smaak
daarvoor moet je bij ons zijn
nu overweeg ik haar de man voor te leggen
het is een kwestie van potentie ik overweeg haar sowieso
mijn toekomst voor te leggen iemand moet mij bezweren
dat het goedkomt en vriendin jij weigert dat te doen
omdat je verstandig bent
heel terecht dat je zegt dat het zinloos is
mijn speculeren
dat ik meer in het nu moet leven
maar ik kies altijd het verkeerde nu
hoe mezelf bij te sturen?
vriendin ik doe dit al jaren

WIJ LEVEN IN DE EEUW WAARIN GLETSJERS VERDWIJNEN

omringd door koraal
dat we om onze dunne nekken
dragen

ik zeg trofee maar weet niet of ik trots moet zijn
wel dat ik op moet letten

het zou kunnen dat deze ketting nog leeft
ik bevoel de brokstukken
voorzichtig

op een ademhaling
iets van een slag